

عنوان مقاله:

خودانگیزگی پرورش جسم و روح و محیط زیست پایدار در مدارس جم (جامع محیط زیستی)

محل انتشار:

کنفرانس ملی تحقیق و توسعه در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی نوین (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی اکبر فرزانه - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

وحید احمدی - استادیار گروه معماری، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

مسئولان سازمان حفاظت محیط زیست با وزارت آموزش و پرورش برای تاسیس مدارس جامع زیست محیطی به توافق رسیده اند تا نخستین گام ها را برای توجه بیشتر به محیط زیست در فضای آموزشی کشور بردارند. چراکه در شرایط موجود مدارس کشور آن طور که باید و شاید به مسایل زیست محیطی نمی پردازند. مدارس جم (مدرسه طبیعت) می تواند یکی از اساسی ترین تغییرهای بنیادی و ایجاد دستاوردهای پایه ای پرورشی و آموزشی جامعه بشری با نهادینگی در فرهنگ و استمرار آن در مواجهه ی خردمندان، ریشه های و فارغ از شعار در روند موجود دستانبان تخریب محیط زیست باشد. مدرسه طبیعت قلمرویی است برای کودکان؛ فضایی که در آن امکان تعامل آزادانه، کنجکاوانه و سرخوشانه با طبیعت برای کودکان فراهم و تجربه های کودکان در این فضا، تعامل آزادانه و ملموس با همه ی عناصر طبیعت از جمله آب، خاک، سنگ، چوب، گیاه و حیوان را در برمیگیرد؛ تعاملی باز و آزاد، تک نفره یا جمعی و بر اساس انگیزش های درونی خود کودک. رشد متعادل استعداد های حسی، حرکتی، عاطفی و شناختی، هم چنین سازگاری و مهارت های اجتماعی کودک در گرو این تعامل خود انگیزه و آزادانه است، به علاوه عشق به طبیعت و سرزمین و حساسیت به محیط زیست در بزرگسالی نیز به این تجربه کودکان عمیقاً وابسته است. هدف در این پروژه یافتن کالبدی جدید برای اصلاح فرایند آموزش و پرورش جهت توجه بیش تر دانش آموزان به محیط زیست و جلوگیری از تخریب آن می باشد و تأثیراتی که نتیجه این امر منجر به نهادینگی و فرهنگ سازی تعامل با محیط زیست و عواملی که باعث ارتقا فرهنگ زیستگرایی در جامعه خواهد گردید. فرایندی که جهت گیری آن به سوی رشد مسئولیت پذیری، کار پربار و تداوم در امر آموزش خواهد بود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723504>

